

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 158/05-39

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 26. októbra 2005 v senáte zloženom z predsedu Jána Mazáka a zo sudcov Alexandra Bröstla a Ľudmily Gajdošíkovej v konaní o sťažnosti PhDr. I. C., trvale bytom B., zastúpeného advokátom JUDr. M. B., so sídlom B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Ct 13/2003 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo PhDr. I. C. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Ct 13/2003 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Bratislava I p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Ct 13/2003 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. PhDr. I. C. n e p r i z n á v a finančné zadosťučinenie.

4. PhDr. I. C. p r i z n á v a úhradu trov konania vo výške 6 259 Sk (slovom šesťtisícdivestopäťdesiatdeväť slovenských korún), ktoré je Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý zaplatiť na účet advokáta JUDr. M. B. do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. mája 2005 doručená sťažnosť PhDr. I. C., trvale bytom B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. M. B., so sídlom B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 a s čl. 154 ods. 4 ústavy postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Ct 13/2003.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sa návrhom podaným okresnému súdu 2. decembra 2003 domáhal ochrany svojich práv na ochranu osobnosti, pričom predmetom sporu sú dva články v denníku SME z októbra 2003 obsahujúce podľa návrhu nepravdivé a pravdu skresľujúce údaje znižujúce dôstojnosť a vážnosť sťažovateľa. Oba články boli zároveň zverejnené v elektronickej podobe na internetových stránkach denníka SME. Sťažovateľ v návrhu na začatie konania požiadal súd, aby v zmysle § 76 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku prikázal odporcovi vymazať v návrhu špecifikované údaje z internetových stránok a ďalej ich nezverejňovať až do právoplatného rozhodnutia vo veci.

Okresný súd uznesením z 10. decembra 2003 návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Proti uzneseniu okresného súdu podal sťažovateľ odvolanie. Po zistení, že odvolací súd vo veci nekoná, podal právny zástupca sťažovateľa 22. júla 2004 sťažnosť na prietahy v konaní podpredsedovi Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) poverenému riadením krajského súdu. Podpredseda krajského súdu v liste doručenom právnomu zástupcovi sťažovateľa 11. októbra 2004 uviedol, že sťažnosť prešetril a konštatoval, že sťažnosť nie je dôvodná. Zo súdneho spisu právny zástupca sťažovateľa zistil, že o odvolaní rozhodol krajský súd uznesením z 24. septembra 2004 tak, že napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Keďže uznesenie krajského súdu nebolo sťažovateľovi doručené, podal jeho právny zástupca 11. januára 2005 opätovnú sťažnosť na prietahy v konaní podpredsedovi krajského súdu a zároveň ju zaslal na vedomie Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky. Na sťažnosť odpovedala listom zo 4. marca 2005 predsedníčka krajského súdu, v ktorom vyhodnotila sťažnosť ako čiastočne dôvodnú.

Dňa 23. februára 2005 advokátska koncipientka právneho zástupcu sťažovateľa po nahliadnutí do spisu na okresnom súde zistila, že uznesenie krajského súdu bolo okresnému súdu doručené už 8. novembra 2004, ale dosiaľ nebolo zaslané účastníkom konania a vo veci neboli vykonané žiadne úkony. Právny zástupca sťažovateľa podal listom z 25. februára 2005 sťažnosť na prietahy v konaní predsedovi okresného súdu. Na sťažnosť odpovedala JUDr. E. H., poverená výkonom funkcie predsedu okresného súdu listom z 28. apríla 2005, v ktorom konštatovala „*objektívny prietah v konaní od 8. 11. 2004 do 9. 3. 2005*“.

Okresný súd uznesením z 2. apríla 2005 vyzval sťažovateľa, aby odstránil vady návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Na výzvu odpovedal právny zástupca sťažovateľa listom z 9. mája 2005, v ktorom opätovne požiadal súd o odstránenie prietahov v konaní, a to jednak pokiaľ ide o nariadenie predbežného opatrenia, ako aj vo veci samej.

Sťažovateľ v sťažnosti upozorňuje s odkazom na príslušnú judikatúru ústavného súdu, že okresný súd v konaní vo veci samej vykonal dosiaľ len jeden procesný úkon.

Na tomto skutkovom základe sťažovateľ namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 a s čl. 154 ods. 4 ústavy a navrhol, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie vo veci samej vydal tento nález:

„Okresný súd Bratislava I vo veci nariadenia predbežného opatrenia v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Ct 13/2003 porušil základné právo sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu zaručené v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základné právo na konanie bez zbytočných prietahov zaručené v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručené v článku 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, v spojení s článkom 1 ods. 1, článkom 2 ods. 2 a článkom 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky.

Okresný súd Bratislava I v konaní vo veci ochrany osobnosti a náhrady nemajetkovej ujmy vedenom pod sp. zn. 8 Ct 13/2003 porušil základné právo sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu zaručené v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základné právo na konanie bez zbytočných prietahov zaručené v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručené v článku 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, v spojení s článkom 1 ods. 1, článkom 2 ods. 2 a článkom 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky.

Uznesenie Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 8 Ct 13/2003 z 20. apríla 2005 sa zrušuje.

Okresnému súdu Bratislava I vo veci nariadenia predbežného opatrenia v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Ct 13/2003 prikazuje konať a neodkladne rozhodnúť o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

Okresnému súdu Bratislava I v konaní vo veci ochrany osobnosti a náhrady nemajetkovej ujmy vedenom pod sp. zn. 8 Ct 13/2003 prikazuje konať.

Sťažovateľovi priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 150 000 Sk (slovom „stopäťdesiat tisíc slovenských korún“), ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd Bratislava I je povinný sťažovateľovi zaplatiť náhradu trov právneho zastúpenia zvýšenú o daň z pridanej hodnoty v zákonom ustanovenej výške na účet jeho právneho zástupcu JUDr. M. B., B., do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“.

Podaním doručeným ústavnému súdu 9. júna 2005 právny zástupca sťažovateľa oznámil ústavnému súdu, že 31. mája 2005 vydal okresný súd uznesenie, ktorým rozhodol o návrhu na vydanie predbežného opatrenia. Vzhľadom na túto skutočnosť zároveň právny zástupca sťažovateľa ústavnému súdu oznámil, že v časti, v ktorej sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd okresnému súdu prikázal vo veci nariadenia predbežného opatrenia neodkladne rozhodnúť, berie sťažovateľ svoj návrh čiastočne späť.

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval a uznesením č. k. II. ÚS 158/05-23 zo 6. júla 2004 ju v časti namietajúcej porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru prijal na ďalšie konanie a vo zvyšnej časti odmietol. Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľa a predsedu okresného súdu, aby sa vyjadrili, či trvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie. Predsedu okresného súdu ústavný súd zároveň vyzval, aby sa vyjadril k sťažnosti.

Právny zástupca sťažovateľa a predseda okresného súdu ústavnému súdu oznámili, že netrvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie.

Vyjadrenie predsedu okresného súdu k sťažnosti bolo ústavnému súdu doručené 13. októbra 2005. Vo vyjadrení sa okrem iného uvádza:

„Dňa 2. 12. 2003 bol tunajšiemu súdu doručený návrh na začatie konania vo veci navrhovateľa PhDr. I. C., zast. JUDr. M. B., advokátom, voči odporcom v I. rade P. P., a. s., vydavateľ denníka SME, v 2. rade Mgr. J. M., vo veci ochrany osobnosti a náhrady nemajetkovej ujmy. Súčasťou tohto návrhu bol aj návrh na vydanie predbežného opatrenia v ktorom navrhovateľ požadoval aby súd odporcu v I. rade zaviazal zabezpečiť aby na internetových stránkach neboli ďalej zverejňované konkrétne výroky.

Súd uznesením č. k. 8 Ct 13/2003-151 zo dňa 19. 12. 2003 tento návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Súd výzvou zo dňa 10. 12. 2003 vyzval právneho zástupcu navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za predbežné opatrenie vo výške 500,- Sk, pričom súčasne zaslal účastníkom konania poučenie podľa § 15a ods. 1 O. s. p., podľa § 30 O. s. p., podľa § 120 ods. 4 O. s. p.

Dňa 22. 12. 2003 bolo tunajšiemu súdu doručené podanie od právneho zástupcu navrhovateľa, v ktorom uvádza, že súdny poplatok za vydanie predbežného opatrenia bol uhradený.

Dňa 7. 1. 2004 bolo tunajšiemu súdu doručené odvolanie navrhovateľa voči predmetnému uzneseniu, ktorým bol zamietnutý návrh na vydanie predbežného opatrenia.

Po uplynutí lehoty na podanie odvolania bol spis predložený zákonnej sudkyňi.

Dňa 13. 1. 2004 bol spis predložený Krajskému súdu v Bratislave na rozhodnutie o odvolaní. Krajskému súdu bol doručený dňa 15. 1. 2004 a bola mu pridelená sp. zn. 3 Co 10/2004. Dňa 7. 9. 2004 sa zákonný sudca na Krajskom súde v Bratislave vyjadroval k sťažnosti podanej právnym zástupcom navrhovateľa.

Krajský súd uznesením č. k. 3 Co 10/2004-174 zo dňa 24. 9. 2004 zrušil napadnuté uznesenie súdu I. stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Predmetný spis bol vrátený tunajšiemu súdu dňa 8. 11. 2004.

Dňa 13. 1. 2005 právny zástupca navrhovateľa oznámil tunajšiemu súdu zmenu adresy trvalého pobytu navrhovateľa.

Dňa 9. 3. 2005 bol spis predložený zastupujúcemu sudcovi na ďalšie konanie z dôvodu sťažnosti vedenej pod č. Spr: 2019/05.

Dňa 9. 3. 2005 dala zastupujúca sudkyňa pokyn na doručovanie uznesenia Krajského súdu v Bratislave účastníkom konania.

Dňa 24. 3. 2005 bol spis predložený vyššiemu súdnemu úradníkovi s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave s tým, aby vyzval navrhovateľa na odstránenie väd návrhu na vydanie predbežného opatrenia, ako aj chýbajúce odôvodnenie a súčasne uvedenie podmienok dôvodnosti nároku na vydanie predbežného opatrenia.

Tunajší súd uznesením č. k. 8 Ct 13/2003-185 zo dňa 20. 4. 2005 vyzval navrhovateľa na odstránenie väd návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

Dňa 13. 5. 2005 doručil právny zástupca navrhovateľa vyjadrenie k uzneseniu, ktorým ho súd vyzval na odstránenie väd a súčasne vyzval na odstránenie prieťahov v konaní.

Súd uznesením č. k. 8 Ct 13/2003-194 zo dňa 31. 5. 2005 vydal predbežné opatrenie, ktorým zaviazal povinného v 1. rade bez zbytočného odkladu zabezpečiť, aby jednotlivé výroky boli z internetových stránok vymazané a neboli ďalej zverejňované až do rozhodnutia vo veci samej.

Dňa 8. 6. 2005 nahliadol do súdneho spisu právny zástupca odporcu v 1. rade a súčasne doložil do spisu plnomocenstvo.

Voči predmetnému uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia bolo podané dňa 22. 6. 2005 odvolanie právnym zástupcom odporcu v 1. rade.

Dňa 24. 6. 2005 bol vyzvaný právny zástupca ako aj navrhovateľ na vyjadrenie sa k predmetnému odvolaniu.

Výzvou zo dňa 24. 6. 2005 vyzval tunajší súd odporcu v 1. rade na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie vo výške 500,- Sk.

Dňa 8. 7. 2005 bol súdny poplatok za podanie odvolania zaplatený.

Dňa 22. 7. 2005 doručil právny zástupca tunajšiemu súdu vyjadrenie k predmetnému odvolaniu.

Záver:

Z celého rozboru veci, ktorý je výsledkom preskúmania obsahu sporového spisu a doterajšieho priebehu konania vyplýva, že z dôvodu prvého odvolania sa predmetný spis nachádzal na Krajskom súde v Bratislave viac ako 11 mesiacov. Jediné obdobie, kedy tunajší súd priebežne nekonal, bolo odo dňa 8. 11. 2004 do 9. 3. 2005 (4 mesiace), avšak z objektívnych dôvodov a to preto lebo zákonná sudkyňa JUDr. I. Š. sa ku dňu 31. 1. 2005 vzdala funkcie sudcu a zastupujúcou zákonnou sudkyňou bola JUDr. B. B., ktorá však súčasne bola zákonnou sudkyňou v oddelení 12 C. Vzhľadom k personálnej poddimenzovanosti tunajšieho súdu nebolo možné o veci z oddelenia po JUDr. Š. prideliť inému sudcovi, a teda v nevyhnutných veciach konala zastupujúca sudkyňa. Tento stav trval až do 23. júna 2005, kedy bola vymenovaná do funkcie sudcu JUDr. O. D. a bola pridelená na tunajší súd. JUDr. D. prevzala všetky veci oddelenia 8 C.

Z uvedeného vyplýva, že konanie pred okresným súdom o nároku sťažovateľa vo veci ochrany osobnosti a náhrady nemajetkovej ujmy nie je poznačené zbytočnými prietahmi, ktoré by boli spôsobené postupom resp. nečinnosťou súdu.

Konečné rozhodnutie ponechávam na zváženie Ústavnému súdu Slovenskej republiky.“.

Ústavný súd preskúmal súdny spis sp. zn. 8 Ct 13/2003 a konštatoval, že doterajší postup okresného súdu v namietanom konaní plne zodpovedá opisu jeho priebehu v citovanej časti vyjadrenia predsedu okresného súdu.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola a vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie jeho záležitosti v primeranej lehote upraveného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru okresným súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Ct 13/2003.

Pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru ústavný súd vychádza zo svojej stabilnej judikatúry, v súlade s ktorou „*odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov*“ (III. ÚS 61/98), pričom k vytvoreniu stavu právnej istoty dochádza „*až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu*“ (I. ÚS 10/98). Podľa názoru ústavného súdu možno preto za konanie (postup) súdu odstraňujúce právnu neistotu účastníka konania považovať také, ktoré smeruje

k právoplatnému rozhodnutiu vo veci alebo k nastoleniu právnej istoty iným zákonom predpísaným spôsobom, ako je právoplatné rozhodnutie súdu.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (I. ÚS 70/98, II. ÚS 74/97, II. ÚS 813/00) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú: 1) právna a faktická zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje, 2) správanie účastníka konania a 3) postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prejednávanej veci.

Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj s'ťažnosť s'ťažovateľa.

1. Pokiaľ ide o prvé kritérium, t. j. faktickú a právnu zložitost' veci, ústavný súd konštatoval, že predmetom namietaného konania sp. zn. 8 Ct 13/2003 je návrh na začatie konania vo veci ochrany osobnosti a náhrady nemajetkovej ujmy, ktorý tvorí pravidelnú súčasť rozhodovacej agendy okresných súdov, a preto vec nemožno považovať za právne zložitú. Na základe doterajšieho priebehu namietaného konania vo veci samej nemožno urobiť ani záver o faktickej zložitosti veci. Na tomto základe ústavný súd dospel k záveru, že právnou ani faktickou zložitost'ou veci nemožno ospravedlniť doterajšiu dĺžku namietaného konania.

2. V rámci druhého kritéria ústavný súd posudzoval správanie s'ťažovateľa ako účastníka namietaného konania. Na základe obsahu spisu sp. zn. 8 Ct 13/2003 ústavný súd konštatoval, že s'ťažovateľ aj jeho právny zástupca boli v doterajšom priebehu konania aktívni a poskytovali súdu potrebnú súčinnosť, a preto im nemožno pripísať negatívny podiel na celkovej dĺžke súdneho konania.

3. V rámci posledného kritéria ústavný súd posudzoval doterajší postup okresného súdu v namietanom konaní. Z obsahu spisu sp. zn. 8 Ct 13/2003 vyplýva, že väčšina procesných úkonov okresného súdu sa dotýkala návrhu s'ťažovateľa vo veci nariadenia predbežného opatrenia, pričom v tejto oblasti okresný súd konal v zásade plynulo, až na

obdobie od 8. novembra 2004 do 9. marca 2005, keď došlo k nečinnosti súdu v súvislosti s tým, že zákonná sudkyňa sa vzdala funkcie sudcu.

Zo spisu vyplýva, že okresný súd vo veci samej do podania sťažnosti ústavnému súdu vykonal len jeden procesný úkon, keď 10. decembra 2003 vyzval sťažovateľa na zaplatenie doplatku za podanie návrhu na začatie konania vo veci samej.

Pri posudzovaní tohto stavu konania vychádzal ústavný súd zo svojej konštantnej judikatúry, na ktorú vo svojej sťažnosti upozornil aj sťažovateľ, podľa ktorej „úkony urobené v rámci konania o predbežnom opatrení nie sú úkonmi vo veci samej, a teda ústavný súd ich spravidla neberie do úvahy pri riešení otázky, či v konaní vo veci samej došlo k zbytočným priet'ahom“ (III. ÚS 20/02), pričom rozhodovanie o predbežnom opatrení nie je zákonnou prekážkou v konaní súdu o samotnej veci (napr. II. ÚS 66/02 alebo IV. ÚS 42/04). Podľa názoru ústavného súdu „rozhodnutie o predbežnom opatrení neodstraňuje stav právnej neistoty, ktorého odstránenie je účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov. Preto obdobie, v ktorom súd konal len o predbežnom opatrení, je dobou zbytočných priet'ahov v konaní vo veci samej“ (III. ÚS 42/02).

Ústavný súd už taktiež pri svojej rozhodovacej činnosti vyslovil, že konanie a rozhodovanie odvolacieho súdu o odvolaní proti uzneseniu o uložení predbežného opatrenia nepredstavuje zákonnú prekážku postupu vo veci samej toho súdu, ktorý predbežné opatrenie vydal (II. ÚS 214/02).

Na tomto základe, aj pri zohľadnení relatívnej plynulosti postupu okresného súdu v rámci konania o predbežnom opatrení i jeho bezprostrednej súvislosti s konaním vo veci samej, ako aj zohľadnení skutočnosti, že v dôsledku podaných odvolaní bol spis (pri prvom odvolaní viac ako 11 mesiacov a následne od 28. júla 2005) na krajskom súde, ústavný súd dospel k záveru, že nečinnosťou okresného súdu v rámci konania o veci samej došlo v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Ct 13/2003 k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj k porušeniu jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

III.

Ak ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva alebo slobody došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, prípadne nečinnosťou, zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, prípadne prikáže tomu, kto právo alebo slobodu porušil, aby vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd zároveň na žiadosť osoby, ktorej práva boli porušené, rozhodnúť o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia.

Pretože namietané konanie nebolo do času rozhodovania ústavného súdu o sťažnosti ešte právoplatne skončené, ústavný súd prikázal okresnému súdu, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Ct 13/2003 v ďalšom období konal bez zbytočných prieťahov.

Ústavný súd sa v nadväznosti na svoje rozhodnutie o tom, že bolo porušené základné právo sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jeho právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, zaoberal aj žiadosťou sťažovateľa o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Sťažovateľ žiadal, aby mu bolo priznané finančné zadosťučinenie vo výške 150 000 Sk s odôvodnením, že k tomu, aby *„bola sťažovateľovi poskytnutá účinná právna ochrana jeho osobnostným právam, je nevyhnutné, aby rozhodnutie príslušného súdu bolo vydané v primeranom čase. Spravodlivosť má aj určitý časový rozmer a v dôsledku prieťahov v konaní sťažovateľ stráca dôveru v spravodlivosť“*. Ústavný súd sťažovateľovi finančné zadosťučinenie nepriznal, pretože k tomu, aby sa vo veci dosiahla účinná náprava, považoval za dostatočné uplatnenie svojej právomoci vyslovenie porušenia označených práv a prikázanie okresnému súdu vo veci konať.

Ústavný súd napokon rozhodol podľa § 36 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov aj o náhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho právnym zastupovaním advokátom JUDr. M. B. v konaní pred ústavným súdom. Ústavný súd ich vyčíslil sumou 6 259 Sk (slovom šesťtisícdeväťdesiatdeväť slovenských korún) spolu za dva úkony právnej pomoci

podľa § 1 ods. 3, § 11 ods. 2, § 14 ods. 1 písm. a) a c), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (vypočítaná zo základu nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky, ktorá bola v prvom polroku 2004 15 008 Sk, t. j. 2-krát 2 501 Sk a 2-krát 150 Sk za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné, pretože išlo o úkony urobené v roku 2005 a zvýšená o 19 % daň z pridanej hodnoty, keďže právny zástupca sťažovateľa je platiteľom dane z pridanej hodnoty).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. októbra 2005